Rohatecká obec

25. ročník - číslo 2/2021

Téma: Rohatecké retro

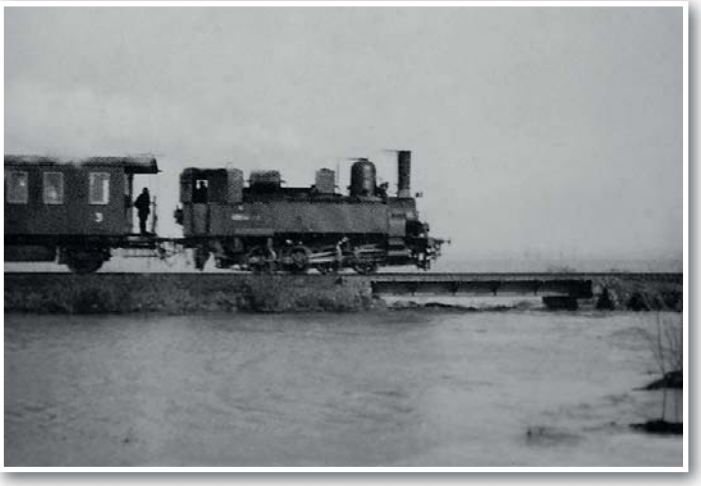

Maryša

Obsah

TÉMA
- Rohatecké retro 3
- Neuskutečněné úvahy a plány projektu plavebního kanálu 8
- Z historie Slavoje 18

OBECNÍ ZPRÁVY
- Věci bývají i jinak než někdy chceme 4
- Matrika 4
- Kulturní dům na Kolonii čeká generální rekonstrukce 5
- Jak jsme se v roce 2020 podíleli na ochraně životního prostředí? 6
- Svět kolem nás se nezastavil 7
- Senát hraje nepostradatelnou roli 7

HISTORIE
- Konec 2. světové války 9

ŠKOLSTVÍ
- Jarní čas 10
- Jarní den 10
- Jaro 10
- Prvňáčci v zimě 10
- Červená Karkulka – pohádka naruby 10
- Vážně to byl Den blbec 10
- Za nic by nestál život bez přátelství 11

KULTURA
- Deset otázek pro lidi ze světa i fotografického 12
- Subjektivní kulturní okénko šéfredaktora 13

SPOLKY
- Myslivecké okénko 13

FARNÍ OKÉNKO
- Citát z Bible 14
- Květen – Mariin měsíc 14
- Malá duše a slunce: Hovory s Bohem pro děti – pokračování 14

OD NAŠICH PŘISPĚVATELŮ
- Jaro je tady 14
- Pro rodiče 14
- Zprávičky 14
- Ptačí hodinka 15
- Poznámky na okraj 15
- Čapí sezona 2021 16
- Dezinformace, fake news a konspirace 16
- Mykologické a houbařské osobnosti 17

SPORT
- Jaro v tenisovém klubu 19

REKLAMA 20

Rohatecké retro

Téma dnešního čísla je pojmenováním pro něco minulého nebo i navracejícího se v čase. Dnes je docela v oblibě. Setkáváme se s ním v obchodech, kde na nás čeká zboží, které známe z dětství, a nejsou to jen potraviny, oblečení nebo dárkové předměty. V televizi jsou stále oblíbené retro seriály. V loňském roce jsme vydali náš stolní retro kalendář. Všechny exponáty v našem muzeu jsou retro. S určitou opovážlivostí se dá tvrdit, že tím může být i po generace předávaná víra našich předků. Rohatecký kroj je skvělým důkazem pečlivého uchovávání minulosti do dnešních dnů. Rohatecké Pedro patří mezi ty úplně nejznámější retra v celé naší zemi. Když to shrnu, tak můžeme říct, že se jedná o to, co máme každý doma a takřka denně jsme s tím v kontaktu.

Dá se takový příměr ale použít k celé obci? A jaké by to bylo, kdyby minulost obce byla jiná. Co třeba nemít ve 20. století dvě světové války. Měli bychom jistě více obyvatel. Židovští vážení obchodníci by nás vítali ve svých obchodech a restauracích, jak tomu bylo dříve. Habáni z Kolonie by se možná rozšířili do celé obce a my bychom zde měli krásnou novokřtěnskou keramiku, za kterou by jezdili lidé z daleka. Nikdo by Habány kvůli jejich víře nevyhnal z obce. A po jednom z nich, který podle pověsti vymodeloval z hlíny velkého čerta, až z něj dostal strach, by zůstala tradice figurální keramiky v obci.

Slavný rod Auspitzů by vedl stále rohatecký cukrovar a díky jeho silným vídeňským svazkům by zdejší turismus dobře vzkvétal. Baťova rodina by vozila po svém vodním unikátním díle lignit, lidi a úžasné výrobky z Küfferlovy čokoládovny. V tomto čísle objevíte retro článek o řece Moravě a plavebním kanále, o kterém se již staletí mluví, ale neuskutečnil se. O retru místního Slavoje, vzpomínce na osvobození naší obce a mnohé další zajímavé věci.

Souhlasím s tvrzením esejisty Nasima Taleba, že navzdory našim zažitým myšlenkovým obrazům dominují světu děje extrémní a velmi nepravděpodobné. A z toho je vyvození, že musíme z extrémních událostí vycházet a že budoucnost lze očekávat nepředvídatelnou.

Jakkoli byla před více než rokem slova rouška, respirátor, testování a vakcinace pro většinu z nás jen slovy, dnes jsou celosvětově každodenním normálem v našich rodinách i firmách. V kultuře i školském vzdělávání. Extrém se stal všední záležitostí. Přerušili jsme své folklórní tradice a pozměnili způsoby chování. Ale co naše myšlení? Vnímání? Zmizely strachy, stresy a přestali jsme věřit hloupostem a ústům, která je pronášejí? Toto si musíme každý zodpovědět sám.

Lidé nevěří očkování, protože nás Bill Gates čipuje, ale shánějí po lékárnách léky na odčervení zvířat, protože jsou přesvědčeni, že je od covidu zachrání. Jeden novinový březnový titulek zněl: „Maturita není potřeba, říká premiér, který neumí česky, neumí s počítačem a má problémy se zeměpisem i dějepisem“. Vzdělání a myšlení nás může posouvat dále. Každému člověku koluje v krvi stejný západ slunce i prapodstata bytí. Říká se, že nejsnazší přístup k pánu Bohu mají ti, kdo mu umožní nejsnazší přístup k sobě. Ke všem možným dobrým a duchaplným přístupům přeji hodně štěstí.

Stanislav Zela

OBECNÍ ZPRÁVY

Věci bývají i jinak než někdy chceme

Internet je místo, kde si v podstatě skoro „svobodně“ může říci každý, co chce. Na facebooku existují stamiliony různých stránek se svými fanoušky, ovšem často i hatery (označení pro lidi, kteří chtějí upozorňovat negativně a šíří nenávist vůči lidem, institucím či situaci). Internet i facebook jsou místa, kde se dnes a denně šíří polopravdy, neověřené informace, často i záměrné lži, kterým pak bohužel méně chápající uvěří, nebo se jim prostě nechce hledat, jaká pravda skutečně je.

Občas se stane, že takové lži a polopravdy řešíme i u nás. Samozřejmě existují i mezi námi lidé, kteří mají potřebu neustále vše kritizovat, aniž by kdykoliv v naší obci přiložili ruku k dílu, nebo měli pro naši společnost nějaký jiný přínos. Smutné však je, že drzost a hloupost některých pak sahá za hranice slušného chování. A i když jsou veřejně usvědčeni ze šíření lži, omluvy se již nikdo nedočká. Bohužel se do takových diskuzí občas zapojují i lidé, kteří by měli svými znalostmi třeba i z pozice například zastupitele naší obce, vnést světlo, vysvětlit, jak se věci mají a situaci uklidnit.

Každému něco kolem sebe možná vadí. Něco změnit jako člověk i jako občan můžeme, a něco prostě nikoliv. Stejně tak to má i radnice. Je spousta problémů, které se jí nelíbí, ale řešení v podstatě nemá, protože neexistuje, nebo je velmi nákladné.

Větší veřejná diskuze velmi odlišných názorů proběhla třeba na facebooku na téma silnice v ulici Nádražní. Kdo již četl, asi nestačil zírat, co vše jsou lidé schopni si za monitory v bezpečí svého domova dovolit říci. To, že obec na podzim opravila v podstatě již neexistující chodník vedoucí k vlakovému nádraží, aby lidé nemuseli chodit nebo jezdit s kočárky po silnici, to vlastně nikomu radost ani neudělalo, protože po něm prý nikdo chodit nebude. Ovšem to, že před bytovkami vzadu za nádražím denně jezdí velká auta, která odvážejí dřevo a ruší klid občanů tam žijících, je dle některých diskutujících vinou obce, která s tím nic nedělá a nechce dělat.

Bohužel si však nikdo z rozezlených občanů nezjistil, že celý pozemek, o kterém mluví, patří České republice, a je ve správě SŽDC, tedy dráhy. Proč tomu tak je? Protože už více jak 100 let je v tomto místě nádraží, včetně nakládací rampy, která slouží svému účelu. Pokud si tedy někdo kupoval byt v bytovkách za nádražím, musel vidět, že bydlí v podstatě na nádraží, že před domem má nákladní rampu, a že se tedy stane sousedem vlakového nádraží. S tím ovšem obec, zastupitelé, ani radnice nemají vůbec nic společného, a ani nemají žádné nástroje to nějak řešit. A věty typu - zavezu to blato starostovi před barák, aby věděl, jak vypadá… opravdu nic nezmění na tom, že se někdo rozhodl bydlet v sousedství nákladní rampy u vlakového nádraží, jelikož parcely českých drah přímo sousedí s těmito bytovkami.

Stejná situace je, když si někdo stěžuje, že má před domem autobusovou zastávku, nebo tam zastavují kamiony čekající na odbavení v Candy. V tomto místě je továrna už více jak 100 let. Toho si dotyčný nevšiml, když se tam stěhoval? Ano, situace s parkováním je čím dál složitější, a dokud nebudou auta létat, tak se bude jenom zhoršovat. Proč? Protože ulice už máme postavené, a někde místo na vozidla je, a někde prostě není. Ovšem čí to jsou auta? V případě budování nové zástavby je v moci obce stanovit šíře ulic, pomoci při parcelaci pozemků k tomu, aby měly domy i garáže. Ale v již stojící zástavbě je to jen o ohleduplnosti nás všech, toleranci, dobrých sousedských vztazích a nestěžování si na něco, co prostě nejde změnit. Než zodpovědný člověk do internetového prostoru vypustí nějaký svůj „odborný“ názor, měl by mít také nějakou znalost, nebo si zjistit předem důležité skutečnosti. Doba je dnes divná, a je jasné, že někomu se nezavděčíme nikdy, protože by chtěl možná bydlet na úplně jiném místě, v úplně jiné ulici, s úplně jinými sousedy. Čí je to vina?

Na ulici Nádražní bez ohledu na různé diskuze na internetu byla již loni naplánována oprava části kanalizace. Po ní pak oprava obecní komunikace, tedy té, která je na pozemcích obce, jelikož pouze do té můžeme investovat. Je zřejmé, že radost tím asi nikomu neuděláme, ale snažíme se plánovat, opravovat, investovat ve všech částech obce, i když si stále někteří nesmyslně myslí, že na jejich část se zapomnělo. Bude to jen tím, že jsme nevyhráli ve Sportce, a že lidé už zapomněli, že máme přes 40 ulic včetně infrastruktury, některé věci jsou v horším stavu a některé ještě musejí počkat. Lidé však dnes už mají málo trpělivosti, protože v osobním životě také přece nechtějí na nic čekat. Děkujeme všem, kteří se snaží často složitou situaci pochopit, přiloží ruku k dílu, když mohou, a snaží se sami udělat kolem sebe hezčí místo k životu. Ono někdy stačí vysadit květiny před dům, zamést si okolo domu, pomoci sousedovi, který nemůže, zastavit se, nadechnout a říci díky za dnešní den, díky že tady jsem…

Redakční rada

Matrika

V dubnu 2021 žilo v naší obci 3 445 obyvatel.

Narození 2

Úmrtí

Marie Sedláková, 84 let
Mgr. Petr Schneiderwind, 70 let
Rudolf Herfert, 80 let
Anna Němčanská, 89 let
Marie Chrástková, 91 let
Blažena Králová, 69 let
Bedřich Smejkal, 72 let
František Tomšej, 66 let
Martina Krupanská, 69 let
Marie Rybecká, 89 let

VÍTÁNÍ OBČÁNKŮ

Obec Rohatec připravuje na 15. května 2021 slavnostní přivítání narozených dětí v obřadní síni OÚ. Kdo z rodičů má zájem o přivítání svého dítěte, ať se přihlásí

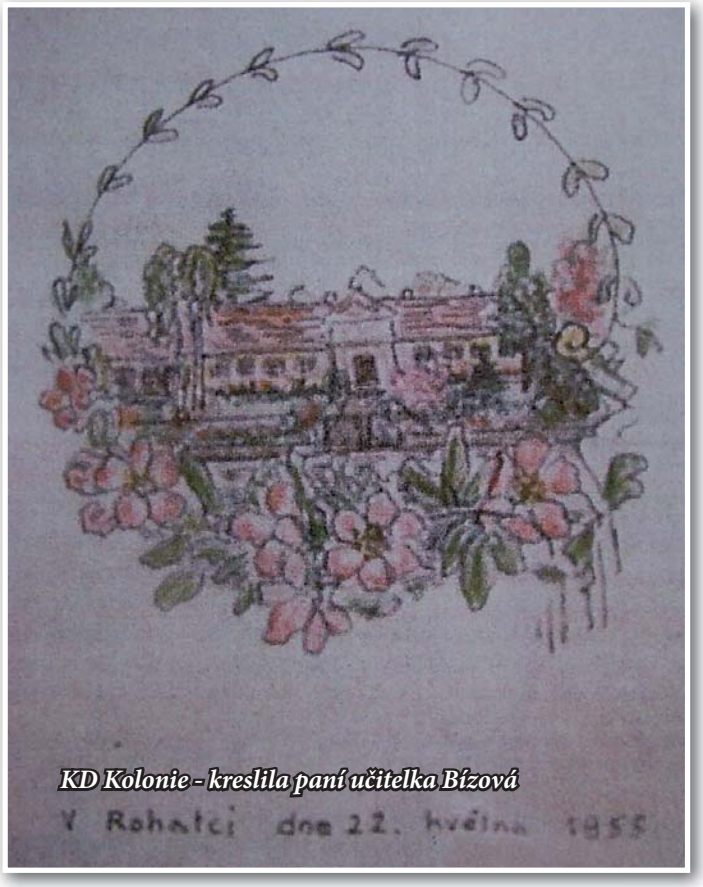
do 5.5.2021 na matrice obecního úřadu.

Přineste s sebou rodný list dítěte.

Kulturní dům na Kolonii čeká generální rekonstrukce

Desítky let tato budova byla trochu otloukánkem, jelikož bylo mnoho důležitějších investic. Nyní však z mnoha důvodů již nutně nastal čas pustit se do kompletní rekonstrukce. Její stav si již vyžaduje opravdu velký zásah. Abychom se nemuseli stydět, když musí někdo v současném kulturním domě použít WC. Také využití zadní části objektu je závislé na jeho technickém stavu. Zvláště pak je třeba vyměnit střechu, okna, zateplit, odizolovat, zrekonstruovat sociální zařízení a kuchyňku… zkrátka a dobře v podstatě vše. Zastupitelstvo již v minulém roce rozhodlo, že se pustíme do projektové dokumentace hlavního kulturního domu. A je nad slunce jasnější, že není možné, aby se obec do ní pustila, dokud nebude jeho menší sourozenec na Kolonii v plné kondici. To proto, aby se kulturní život a různé oslavy nezastavily a naši spoluobčané měli stále možnost kam jít (i když doba koronavirová nám ukazuje, že někdy sice můžeme chtít, ale okolnosti život kolem nás skoro zastaví). Máme požádáno o tři různé dotace, máme vysoutěženou vítěznou firmu PS-MSI ze Zlína, která má za úkol za devět měsíců celou rekonstrukci provést. Budeme tedy celý rok na Kolonii ve stavebním ruchu. Domnívám se, že se jedná o největší investici obce za posledních deset let.

Jara Adamec, starosta

KD Kolonie - kreslila paní učitelka Bízová

V Rohatci dne 22. května 1955

Jak jsme se v roce 2020 podíleli na ochraně životního prostředí?

Díky svým obyvatelům se Obec Rohatec může v roce 2020 pochlubit sběrem starého elektra určeného ke zpětnému odběru a recyklaci o hmotnosti 11,20 t. Na každého obyvatele tak připadá 3,21 kg vysloužilých spotřebičů. Byla tím uspořena spotřeba elektřiny a produkce skleníkových plynů, celosvětově omezena těžba ropy a železné rudy, a recyklací se pokryla i část dodávek mědi nebo hliníku pro průmyslovou výrobu.

Konkrétní přínos obyvatel vyčísluje Osvědčení o podílu na zlepšení životního prostředí, které na základě dosažených výsledků vystavil kolektivní systém pro sběr a recyklaci vysloužilých spotřebičů Elektrowin.

Vyplývá z něj, že díky obyvatelům došlo za rok 2020 k úspoře produkce CO2 o 133,71 tun. Víte, kolik smrků pohltí stejné množství CO2? 52 ks

Nebylo nutné vytěžit 6 568,52 litrů ropy. Představte si, že z tohoto množství se pokryje spotřeba pohonných hmot auta např. na cestu z Prahy do Brna po dálnici D1, a to 246 krát.

Došlo také k úspoře 67 617,66 kWh energie. Asi stejné množství, jako kdybychom spustili cyklus myčky nádobí 67 618 krát.

Podařilo se recyklovat 6 444,68 kg železa. Toto množství by bylo možné použít pro výrobu 265 ks nových praček, bez nutnosti těžby železné rudy.

Recyklací vysbíraných spotřebičů se podařilo získat 227,47 kg mědi, což by postačilo pro ražbu 40 440 1€ mincí, nebo 281,00 kg hliníku, který by stačil na výrobu 18 734 plechovek o objemu 0,33 l.

Data převzata z informačního systému RECOS

OSVĚDČENÍ

O PODÍLU NA ZLEPŠENÍ ŽIVOTNÍHO PROSTŘEDÍ

Kolektivní systém Elektrowin tímto potvrzuje, že spolupracující partner

OBEC ROHATEC

v roce **2020** odevzdal ke zpětnému odběru a recyklaci **11 204 kg** elektrozařízení, které bylo následně zpracováno s využitím nejlepších dostupných technologií a v souladu s evropskými standardy.

Tím se podílí na:

- snížení produkce skleníkových plynů o 133,71 tun CO_2 → množství vzrostlých smrků, které pohltí stejný objem CO_2 – 52
- omezení těžby o 6 568,52 litrů ropy → je to stejné jako PHM do osobního auta pro 246 cest Praha – Brno po D1
- úspoře 67 617,66 kWh elektrické energie → potřebné k 67 618 mycím cyklům myčky nádobí

recyklaci

- 6 444,68 kg železa Fe — to odpovídá množství železa potřebnému pro výrobu 265 kusů praček
- 227,47 kg mědi Cu — takové množství by bylo zapotřebí pro ražbu 40 440 1€ mincí
- 281,00 kg hliníku Al — to by posloužilo k výrobě 18 734 plechovek o objemu 0,33 l

Ing. Roman Tvrzník
předseda představenstva ELEKTROWIN a.s.

elektrowin

Výpočet proveden na základě výpočetního nástroje WEEE Fora ověřeného PRé Consultants bv
Vygenerováno dne: 12.03.2021

Svět kolem nás se nezastavil

I v této zvláštní době se svět kolem nás nezastavil. I když si můžeme snad myslet, že odpadky se v okolí vyskytují méně, protože lidé museli být doma, opak je pravdou. Bohužel jsme při snaze dodržet mnoho různých zákazů a příkazů nemohli udělat velký společný úklid. Dali jsme však šanci dobrovolníkům a lidem, kteří umějí přiložit ruku k dílu. V podstatě také našim spolkům, aby si samy aktivně našly den, kdy něco ve svém okolí uklidí. Stačilo si přijít na obec pro pytle určené pro akci Ukliďme si Rohatec. A opravdu se našli lidé, kterým není lhostejné, jak jejich okolí vypadá. Jak můžete vidět z fotografií, nenašli toho málo. Někteří si udělali týmový den spolku, jiní vzali sousedy a děti a šli udělat pořádek na svá oblíbená procházková místa. Moc děkujeme za tuto pomoc, i když víme, že každý pytel odpadků vám udělá radost a zároveň vás také naštve, jak mohou být mezi námi někteří tak bezohlední. Sotva se uklidilo, někdo vyvezl vozík se sutí v ulici Cihelny. Je zřejmé, že to musel být někdo místní, kdo byl líný jej zavézt zdarma na sběrný dvůr. Jak by se mu asi líbilo, kdyby někdo toto udělal v blízkosti jeho domu. Stále ještě mezi sebou však máme i občany a děti, kterým to není jedno. Takovým patří uznání a poděkování.

Po dlouhé době se také zlepšila situace s cenami papíru. Pokud to covid aspoň trochu dovolí, uspořádáme v květnu tradiční sběr papíru u školy. Pomůžeme tak dětem naší školy mít pro další školní rok sešity zdarma. Snad to bude už normální školní rok…

Jara Adamec, starosta

Senát hraje nepostradatelnou roli

Během svého volebního období jsem se mnohdy setkávala s názory, že Senát je zbytečný a že ho nepotřebujeme. Konstantně občanům vysvětluji, jak moc je Senát důležitý a v čem tkví jeho role. Posledních 12 měsíců zcela jasně ukázalo, že funkce Senátu je pro naši republiku velmi důležitá a jeho role je nepostradatelná! Poslanecká sněmovna obzvlášť v této koronavirové době vytvořila mnoho zákonů „ušitých horkou jehlou“, kdy i pod dobrým úmyslem a snahou zlepšení situace mohlo mnohdy dojít k závažným legislativním problémům. Často se jednalo o přímé poškození občana, zásahů do Ústavy a ohrožení demokratických principů.

Intenzivně dlouhodobě spolupracuji na volebním zákoně, který je velmi sledován, a na stavebním zákoně, kde v týmu s poslanci předkládáme pozměňovací návrh k novele připravené vládou. Podle ní by mělo dojít k úplnému zrušení stávajícího systému stavebních úřadů a ke vzniku úplně nové struktury státních stavebních úřadů se sídly v krajských městech – daleko od občana.

V poslední době dochází k velkému nárůstu domácího násilí a týrání. Proto jsem v Senátu předložila návrh na změnu příslušného zákona. To by obětem mohlo pomoci k přiznání statutu zvlášť zranitelné oběti, díky čemuž s nimi bude v trestním řízení zacházeno se zvýšenou citlivostí, kdy např. oběť násilí bude mít právo být vyslýchána bez přítomnosti pachatele, bude mít nárok na bezplatného zmocněnce a bude moci využít zvláštních práv, která jim přiznává statut právě s ohledem na jejich extrémní zranitelnost a prožité útrapy.

Stále bojujeme za ochranu naší pitné vody ohrožené těžbou štěrků. Snažím se v rámci boje se suchem hledat zdroje vod (např. závlahy), které by pomohly našemu zemědělství. Je to důležité pro nás všechny.

Při svých povinnostech senátoři nezahálejí s pomocí proti koronaviru ve svých regionech a vyvíjejí mnoho různorodých aktivit. Jsem velmi ráda, že díky nadstandartním přátelským vztahům našeho předsedy Senátu Miloše Vystrčila dostala Česká republika od Tchaj-wanu pět výrobních linek na výrobu FFP2 respirátorů od firmy Autoland, jejíž majitel se rovněž zavázal, že 5% z výrobní kapacity linek daruje Senátu na půl roku. Díky čemuž můžu u nás v regionu rozdat potřebným 2 352 ks FFP2 respirátorů měsíčně.

Ing. Bc. Anna Hubáčková,
senátorka za Hodonínsko,
redakčně zkráceno

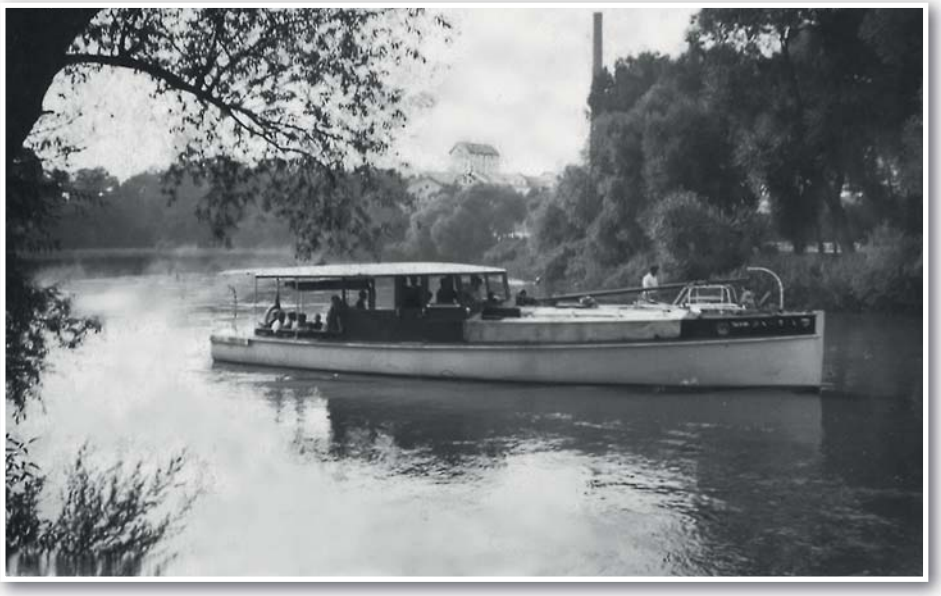
Historie

Neuskutečněné úvahy a plány projektu plavebního kanálu

Dlouhou historii má nejen myšlenka plavebního spojení od severu k jihu splavněním řeky Moravy, ale i myšlenka vybudování plavebního kanálu Dunaj – Odra – Labe, která vznikla po dlouhých snahách a pokusech, jak řeku upravit pro lodní provoz. Již naši předkové si odedávna uvědomovali důležitost dopravních cest pro rozvoj hospodářského a kulturního života a styku národů i dění v Evropě. Příležitostí k tomu bylo spojení oblastí Severního moře a Baltu s oblastmi kolem moře Středozemního a Černého. K tomu se již v historických dobách jevilo dopravní spojení vodní cestou. Významným koridorem této dopravy byla na našem území řeka Morava, spojení Dunaje s Odrou. První zmínka pochází z roku 1652, kdy podal kurfiřt braniborský Bedřich Vilém císaři Ferdinandovi III. návrh na spojení Odry s Dunajem prostřednictvím řeky Moravy a Bečvy. V roce 1657 se moravští stavové usnesli pro toto spojení a odeslali návrh České dvorní kanceláři do Vídně. Úspěšnými i neúspěšnými úpravami řečiště i neuskutečněnými návrhy po několika stoletích se došlo začátkem 19. století k myšlence vodního spojení Dunaje, Odry a Labe. První návrhy na řešení byly vypracovány již v roce 1780, pak v roce 1785. V roce 1795 zpracoval inženýr Stošek z Olomouce úplný projekt regulace řeky Moravy k účelům plavebním, odstranění záplav i spojení s řekou Odrou. Celé další století bylo poznamenáno několika technickými návrhy a jednáními, nikdy však nedošlo ke konkrétnímu řešení, zejména pro vysoké náklady nebo nedostatečné technické řešení. Důležitá obchodní spojnice od severu k jihu stále chyběla. Všude jinde v Evropě, zvláště v Německu, se zdokonalovaly vodní cesty a stavěly průplavy. Navíc poměry měnilo budování železniční dráhy Ferdinandovy od jihu k severu, která se stala začátkem devatenáctého století velkým konkurentem vodní cesty. Nastávala doba železnic, jež se ve srovnání s primitivní vodní dopravou stávala rentabilnější. Pro stavby vodních cest nebylo dostatek podnikatelů ani kapitálu. Výstavba vodní cesty byla proti železnici nákladná a navíc vyvstaly potíže se zásobováním vodní cesty vodou i záplavami nebo využití k zavlažování. To se zatím v této době jedná o úpravy řeky Moravy pro splavnění. Neustálé oddalování a několikráte slibované započetí výstavby vodní cesty a úprav zanedbaných moravských řek vedlo v roce 1901 k založení Moravského říčního spolku. Účelem spolku bylo podporovat výstavbu vodní cesty a splavnění moravských řek. Mělo se tak dít na všech úrovních shromažďováním dat a průzkumů. Výsledkem bylo přijetí nového vodocestného zákona a vypracovány byly první podrobnější studie. V moravských zemích se řešil dostatek potřebné vody, neboť se již uvažuje o budování plavebního kanálu pro velké lodě 670 tun, jaké jsou provozovány na Dunaji. Navržena byla trasa z Vídně po Přerov a Olomouc se sedmi plavebními komorami. V roce 1912 byla přijata na tehdejším moravském sněmu další opatření tak, aby vodní cesta Dunaj - Odra sloužila obchodu, průmyslu, ale také zemědělství. Mezi několika opatřeními je rovněž uspíšení úprav řeky Moravy od Rohatce směrem k Dunaji, aby mohla být provedena účelněji úprava řeky Dyje. Studie již v této době navrhovala vedení plavebního kanálu mimo řečiště Moravy, které je pro plavební úpravy nevhodné. Pro trasu kanálu byla v několika místech rezervována území, kde byla stanovena stavební uzávěra. V Rohatci to byl pruh mezi dnešní ulicí Proletářská v šíři asi 100 m směrem k železniční trati Břeclav – Přerov. Stavební uzávěra zde snad nedopatřením zůstala do roku 1945, i když pozdější projekty trasy budoucího plavebního kanálu byly přepracovány a s dříve navrženou trasou v Rohatci se již nepočítalo. O tom, že tato rezerva zde dlouho zůstávala, svědčí i první stavby dnešní ulice Proletářská. Stavěné v roce 1928 byly průčelím orientovány jižním směrem a cesta měla být tam, kde jsou dnes zahrady, tedy směrem k současné ulici Tovární.

Veškeré přípravy i zahájené přípravné práce ukončila první světová válka v letech 1914 -1918. V poválečné době se ujal řešení Moravský říční průplavní spolek v Přerově. V roce 1927 přešla správa řeky Moravy pod ministerstvo zemědělství a pouze dolní tok po ústí do Dunaje byl ponechán pro plavbu malých lodí. O průplavu bylo uvažováno jako o samostatném bez použití řeky. Dále se pracovalo na nových projektech kanálu a revizi z dřívějších let. Připraveny byly v roce 1928. Trasa kanálu v Rohatci byla navržena jižněji. Od Soboněk přetíná místní železniční trať Rohatec-Sudoměřice-Petrov a pomoravskou silnici mezi tehdejší čokoládovnou Küfferle a řekou Moravou, kterou sleduje jihozápadním směrem toku k Rohatci Přívozu a pak pokračuje k Hodonínu.

Přepravní plány byly přepracovány pro jednotný typ středoevropských průplavních lodí o únosnosti 1000 tun. Studie a plány obsahovaly i projekty potřebné infrastruktury a přístavišť pro překládku. V Rohatci byl navržen přístav mezi Soboňkami a řekou Moravou. Přístaviště rozšiřuje severozápadní

břeh průplavu v délce dvou kotevních úseků (170 m) na konci s obratištěm. Překladiště opatřené nábřežní zdí převyšuje hladinu průplavu o 2 m. Nábřeží mělo být vybaveno dvěma až třemi kolejemi a na severovýchodním konci napojením na samostatnou přípojku k železniční trati Břeclav-Přerov. V tuto dobu se počítalo také s překladištěm uhlí ze soboňského dolu JAN, ale také z Ratíškovic, a doplněním samostatné vlečky přímo do Ratíškovic, která podcházela železniční trať Břeclav-Přerov u Soboněk. Silniční připojení mělo být s přístavem spojeno silnicí křižující železniční trať Rohatec-Sudoměřice-Petrov a dále napojením na silnici Hodonín-Strážnice, v současnosti komunikace I/55. V plánech průplavu se počítalo s dopravním spojením po vodě z Vídně do Ostravy, ale i odbočkou k Pardubicím a napojením na řeku Labe. Proto se uvádí vodní cesta Kanál Dunaj-Odra-Labe.

Levnou vodní cestu prosazoval zlínský průmyslník Tomáš Baťa s přihlédnutím na tehdejší těžkou soutěž na světových trzích. Zajímal se zejména o úpravu řeky Moravy nejen pro účely zemědělské, ale i dopravní, aby velké dunajské lodě mohly bez překládání proplout dovnitř země, nebo alespoň do Otrokovic, kde budoval tovární město. Znovu se prokázalo, že řeka Morava k tomuto není vhodná, bylo by nutno ji kanalizovat. Ani další dva návrhy nebyly uskutečnitelné pro nevýhodnost a také pro zemědělství (závlahy). Rovněž tak pro plavbu vzhledem k malému spádu a nutnosti mnoha stupňů. Jen z Kroměříže po Děvín by jich bylo potřeba 22.

Pokračování příště.

Zdeněk Bíza

Konec 2. světové války

V letošním roce je tomu již 76 let od skončení druhé světové války, která způsobila ohromné materiální škody, a lidstvo ji zaplatilo množstvím zmařených životů. Vše začalo v Itálii, kolébce fašismu. Koncem třicátých let vypukly boje ve Španělsku, a to již i Rohatčané vnímali nebezpečí. Na pomoc republikánskému Španělsku mezi dobrovolníky odešli v roce 1937 dva místní občané Pavel a Michal Antošovi. Během válečných let zažil Rohatec mnohé útlaky a věznění, někteří občané skončili i na popravišti. Odvlečeni do koncentračních táborů, odkud nebylo návratu, byli občané židovské národnosti. Při osvobozování Rohatce Rudou armádou položilo život 127 rudoarmějců a 15 Rumunů. Jejich památku uctili 12. dubna představitelé obce a několik občanů položením kytic u památníku 1. a 2. světové války, pomníčku Pavla Antoše a památníku u řeky Moravy, kudy vstoupila osvobozující vojska v roce 1945 do naší obce.

Rohatec byl osvobozen od německé okupace 12. dubna 1945. V jarní dny toho roku se již blížila od Skalice Rudá armáda, první ukrajinský front pod velením maršála Malinovského. Ve Skalici se objevil 10. dubna 1945. Německá armáda se zde opevňovala zejména v Kolonii, 10. dubna náložemi zničila mosty přes Moravu, 11. dubna odjel z dědiny poslední vlak k Přerovu. Ještě ten den na místním nádraží Němci poškodili všechny výhybky. Útok Rudé armády očekávali od kopců Bílých Karpat - Sudoměřic, proto zde soustředili obranu. Vojska však přešla rozbahněným lužním lesem mezi Rohatcem a Skalicí. Vojáci přebrodili Moravu a v noci postavili pontonový most v části, které se říká Gebhard. Za řekou se rozdělili na dva proudy. Silnější oddíly vedly útok směrem na Hodonín a dále k Brnu. Slabší pokračovaly směrem k Rohatci přes Zásadu. První voják se objevil v části zvané Na fléčku 12. dubna 1945 v 9 hodin dopoledne. Dnes je to ulice Osvobození. Odpor Němců zde byl nepatrný. Rudá armáda postoupila středem obce kolem kostela až k prvním domům na Kopci, kde se německá obrana opevnila a kladla tuhý odpor. V půl dvanácté byl na kostelní věži vztyčen rudý prapor a ve dvanáct hodin již zvonil kostelník poledne v osvobozené obci. Druhý sled postupoval kolem řeky Moravy k Přívozu. Zde bylo zajato několik německých vojáků. Pamětníci uvádějí, že tudy prošel štáb 1. ukrajinského frontu s maršálem Malinovským. V domě pana Svobody měli krátkou válečnou poradu. Svědčí o tom i skutečnost, že s sebou měli frontovou tiskárnu, která tiskla na místní faře frontové noviny, jejichž jedno číslo se zachovalo v našem muzeu. Obec ale nebyla ještě osvobozena celá, zůstávala Kolonie a Soboňky. V noci zatlačila německá armáda rudoarmějce zpět k Rohátce. Boje trvaly další dva dny. V noci na 13. dubna byly povolány posily a RA, hlavně dělostřelectvo, a za pomoci rumunských vojáků, po tuhých bojích osvobodila i Kolonii a Soboňky 14. dubna 1945. Němci se stáhli do

lesů za železniční trať směrem k Ratíškovicím a Vacenovicím, kde vzdorovali ještě týden, než se přesunuli ke Kyjovu. Rohatčané s radostí vítali osvoboditele s nadějí svobodných časů.

Zdeněk Bíza

Školství

Jarní čas

Jaro je krásný čas,
probudí úsměv v nás.

Všude kvetou kytičky,
taky už zvoní zvonečky.

Motýlci poletují na nebi dál,
kdo bych se jich taky bál!

Mláďátka zvířátek se rodí,
všude to hezky voní.

Ty zvonečky cinkají dál,
chystá se jarní bál.

Na krku ovečky zazvonil zvonec
a jarní básničky je konec.

Lucy Lazar

Jarní den

Už se těším na jarní den,
až půjdeme s kluky ven.

Odhodíme zimní bundy
a užijem si jarní bžundy.
Venku kvete kvítí,
slunce na ně svítí.

Všechno krásně voní,
letos, tak jako loni.

Marek Kuča

Jaro

Na jaře se otepluje,
loďka po vodě pluje.

A já stojím u rýče,
pracuji pro rodiče.

Venku se včely rojí
a maminka záhon hnojí.

Matěj Beňo

Prvňáčci v zimě

Svoji první zimu ve škole jsme sice prožili v rouškách a trošku osamoceně (byla tu s námi jen I. A a II. třída), ale přesto jsme se nenudili.

V oblíbených hodinách výtvarné výchovy a pracovního vyučování jsme vytvářeli práce, které dokreslovaly ve třídě a na chodbě chladnou zimní atmosféru. Malovali jsme sněhuláky, vystřihovali sněhové vločky, vytvořili jsme si chaloupku v mrazu, zimní záložku do slabikáře a zimní prostírání.

V hodinách prvouky jsme si vyprávěli, jak volně žijící zvířata prožívají zimu, a proč někteří ptáci odlétají do teplých krajin a jiní u nás zůstávají.

Potom jsme chodívali do školního parku ptáčkům sypat slunečnici. A protože jsme v mrazu nemohli donést zvířatům do lesa krmení, vytvořili jsme si aspoň ve třídě papírová zvířátka v lese u krmelce.

Docela pěknou zábavu jsme si užili na maškarním plese. Po zahajovacím průvodu masek nás čekalo v gymnastickém sále dopoledne plné her, soutěží, hudby a tance. Na závěr samozřejmě nechyběly ani sladké odměny.

Jana Najgebaurová, třídní učitelka I. B

Červená Karkulka – pohádka naruby

V jedné chaloupce byla žila babička a ta řekla svému vlkovi: „Vlku, zajdi za maminkou a zanes jí chléb, sýr a kuřecí vývar. Maminka je nemocná, proto potřebuje posílit.“ Vlk si vzal košík, ve kterém měl chleba, sýr a kuřecí vývar a šel za maminkou. Šel hlubokým lesem a cestou potkal Karkulku. Karkulka se ho zeptala: „Kampak jdeš, vlku?“ A vlk odpověděl: „Jdu za maminkou do města, je nemocná, tak jí nesu chléb, sýr a kuřecí vývar.“ „Aha,“ odpověděla Karkulka, „tak běž, ještě se uvidíme.“ Vlk pokračoval svou cestou a Karkulka taky. Jenže Karkulka nešla zpátky do lesa, ale utíkala do města za vlkovou maminkou. Aby byla ve městě Karkulka dříve, vzala to zkratkou. Vlk cestou do města sbíral kytičky a zpíval si písničku. Zatímco si vlk cestou pobrukoval, Karkulka už byla ve městě. Zaklepala na dveře a otevřela je. Maminka ležela v posteli, popíjela čaj a řekla Karkulce: „Pojď, dveře jsou otevřené.“ Karkulka otevřela dveře, skočila na maminku a sežrala ji. Karkulka si lehla do postele, nasadila si maminčin klobouk a čekala na vlka, až přijde. Po chvilce vlk přišel, otevřel dveře a přistoupil k posteli. Karkulka vlka sežrala a sedla si do křesla, pustila si televizi a po chvilce usnula. Za půl hodiny přišel známý myslivec a poslouchal a říkal si: „Co to tam ta Mařka vyvádí?“ Otevřel dveře a vešel dovnitř. Uviděl v křesle Karkulku s nafouklým břichem. Myslivec vzal Karkulku rychle za nohy a vytřepal vlka i maminku z břicha. Karkulku zavedli do útulku a žili všichni šťastně až do smrti.

Tomáš Slezák, 6. třída

Vážně to byl Den blbec

Bylo pondělí, když jsem se vzbudil a zjistil, že je osm hodin. Neměl jsem čas přemýšlet nad tím, jestli jsem si nenastavil budík, nebo proč mě nevzbudila sestra. Ten den jsme měli mít hned první hodinu důležitou závěrečnou písemnou práci z českého jazyka. Tento rok jsem měl známky takové střídavé, takže bych nutně potřeboval co nejlepší známku.
Než jsem doběhl do školy, uplynula část první hodiny. Naštěstí bydlíme jen kousek, takže zdržení nebylo až tak velké. Paní učitelka zdůrazňovala, že z písemky bude omlouvat pouze ze závažných důvodů. Mezi ně asi zaspání nepatří?!
Bez omluvy, abych nerušil spolužáky, jsem usedl do lavice a dostal od učitelky písemnou práci. Pochopil jsem z jejího výrazu, že víc času nedostanu. Měl jsem už jenom půlku hodiny. Šlo to docela dobře. O to víc jsem na sebe byl naštvaný, že jsem se okradl o čas. Stihl jsem asi polovinu. Snad správně. Myslel jsem, že si druhou hodinu oddechnu, matematika mně nedělá větší problémy, ale to jsem se zmýlil. Neohlášená prověrka. Znervózněl jsem a nedokázal většinu příkladů vypočítat. Měl jsem úplné okno.
Velká přestávka. Čas, kdy jsem se mohl najíst a odpočinout si. Kdybych měl svačinu. V tom ranním spěchu jsem ji samozřejmě nechal v lednici. Po zbytek hodin mi kručelo v břiše tak nahlas, že to museli slyšet snad všichni. Není divu, když jsem nesnídal

a ani nesvačil. O to víc jsem se těšil na oběd. Uprostřed čtvrté hodiny učitelka odešla ze třídy. Bez vysvětlení. Co je? Nikdo nechápal, co se stalo a kam šla? Než jsme to stihli s třídou probrat, už se otevřely dveře a byla zpátky. V ruce držela balíček a přistoupila k mojí lavici. Podala mi ho se slovy: „Prosím tě, najez se!“ Celá třída vybuchla smíchy. Takový trapas. Nejraději bych se propadl pod zem. To mi budou spolužáci dlouho připomínat.

Zbytek vyučování už proběhl v klidu. Hurá oběd a domů. Nikdy jsem se netěšil na konec školy jako dnes.

Večer před usnutím jsem vzpomínal na ten trapas se svačinou. Doufal jsem, že se na to rychle zapomene. A při představě, jak budu rodičům vysvětlovat ty špatné známky z písemek, mi do smíchu fakt nebylo.

Dnes byl prostě Den blbec!

Josef Ligday, 8. třída

Za nic by nestál život bez přátelství

Procházela jsem chodbou k učebně chemie, držela jsem v ruce učebnice a mé pouzdro. „Hej, ty!“ zakřičel někdo za mnou. Otočila jsem se a viděla partu lidí z mojí nové třídy. „Kampak jdeš nováčku?“ řekla blondýnka, která přišla ke mně blíž. „D-do učebny,“ zašeptala jsem a upravila jsem si vlasy. „Hmm, copak to tu máme?“ ušklíbla se a shodila mé učebnice na zem. Já se sklonila a chtěla si vzít mé učebnice, ona do nich kopla, aby byly co nejdál. Povzdechla jsem si a šla si pro mé učebnice. Nové spolužačky se zasmály a odešly do učebny. Já jsem si posbírala věci a šla také do učebny. Přišla jsem a chtěla si sednout do lavice, ale nějaká holka posunula židli a já spadla na zem. Celá třída se naplnila smíchem. Moje oči se naplnily slzami, vzala jsem si věci a šla si sednout jinam. Do učebny přišel učitel a začal vysvětlovat novou látku. Seděla jsem a cítila, jak mi po tvářích tečou slzy. „Pane učiteli, mohla bych jít prosím na záchod?“ zvedla jsem ruku a ozvala se. „Ano,“ odpověděl a dál vysvětloval. Zvedla jsem se a šla k záchodům. Přišla jsem k umyvadlu a opřela jsem se o něj. Povzdechla jsem a přemýšlela, proč mě šikanují. Podívala jsem se na sebe do zrcadla a pustila kohoutek. Opláchla jsem si obličej a cítila, jak mi někdo na hlavu nalil vodu. Otočila jsem se a viděla zase tu holku, jak se smála a držela v ruce kelímek, ve kterém byla předtím voda. „Můžeš přestat?!“ vykřikla jsem na ni. Ona se jen dál smála a odešla pryč. Podívala jsem se do zrcadla, měla jsem mokré vlasy a tričko. Slyšela jsem, jak se znovu otevřely dveře. „Odejdi, už jsi toho udělala dost,“ řekla jsem a začala vzlykat. „Seš v pohodě?“ ozval se neznámý hlas. Otočila jsem se na osobu, která stala u dveří. Byla to holka z mé třídy. „Co tu chceš? Chceš se taky zasmát?“ řekla jsem jí a otřela si slzy. „Ne, přišla jsem za tebou, jestli si v pohodě,“ odpověděla mile. „Oh, ano jsem, děkuji za optání,“ poděkovala jsem jí a otřela si znova slzy. „Jsem Hannah, ty?“ nastavila ruku před sebe. „Emily,“ řekla jsem a potřásla s její rukou. „Přinesla jsem ti moje triko z tělocviku,“ dala mi bílé triko. „Děkuji,“ poděkovala jsem. „Kamarádky?“ zeptala se. Usmála jsem se a řekla: „Kamarádky.“

Kdyby ten den nepřišla, neměla bych se o koho opřít v těch nejtěžších časech. Za nic by nestál život bez přátelství.

Katka Antošová, 9. třída

Základní škola a mateřská škola Rohatec, příspěvková organizace

AKTUÁLNÍ INFORMACE K ZÁPISU

pro školní rok 2021/2022

Zápis dětí do první třídy základní školy
proběhne elektronickou formou 1. – 23. dubna 2021.

Zápis dětí do mateřské školy
proběhne elektronickou formou 2. – 16. května 2021.

Více informací najdete na webových stránkách
http://www.zsrohatec.cz/

Kultura

Deset otázek pro lidi ze světa i fotografického

V předcházejících číslech našeho zpravodaje jste prostřednictvím jeho šéfredaktora měli možnost seznámit se se zajímavými osobnostmi ze světa fotografie. V závěru celé série nevšedních názorů, postřehů či inspirací nejen pro vlastní tvorbu, ale i pro život samotný, jsem se rozhodla, že se tentokrát roli dosavadního tazatele **Stanislava Zely** pokusím změnit, a to tak, že jej požádám o odpovědi na otázky, které on doposud kladl svým přátelům – osobnostem s fotoaparátem v ruce.

Studoval Keramiku se zaměřením pro umělecké práce a Dějiny umění v Praze (1984-1988, 1990-1992) a Fotografii v Brně (2012-2018).

Po 22 letech, kdy se živil jen keramikou, pracuje jako obchodník s vodou a novinář. Našel díru na trhu a stal se rozvodovým fotografem.

V Jordánsku na hranicích ho celník přemlouval a tvrdil mu, že pochází z Indie a ne z Československa. V Indii se ho policajt ptal, jak to, že nerozumí hindí, když je Ind a ve Francii v jedné gotické katedrále mu stará žena řekla, že je jeho patronkou sv. Terezie z Lisieux. Při šamanském obřadu cesty do podzemí zjistil, že jeho totemové zvíře je krokodýl. Při pobytu ve tmě před léty nepřišel konec světa, ale přišlo mu světlo.

Vždy chtěl již od raného dětství cestovat. Toulat se po ulicích New Yorku, prodírat se amazonským pralesem, projít poutnickým okruhem okolo hory Kailás nebo se pomodlit v jeruzalémském Chrámu Božího hrobu. Cestovat po hvězdách, opustit fyzické tělo a projít se po žhavém uhlí. Udělat si šamanský buben, napsat do novin mystifikační článek, vidět světla nemocničních zářivek z podhledu na lůžku rychle jedoucím na operační sál a zažít nějaké to dobrodružství. A to vše se mu již stalo.

1. Co je to pro Tebe krása?

Krása je symbolem pravdy. Když se nám stane, že ji vidíme všude okolo sebe, je to ideální. A když tam zrovna není, je to prostor pro nás, kde máme co zlepšovat.

2. To nejdůležitější v našem životě Tvýma očima a srdcem?

Najít jeho smysl. Paramhansa Jogananda říkal, že všechno může počkat, jen hledání Boha ne. Učíme se dívat srdcem a cítit očima.

3. Je důležité mít vzdělání?

Vzdělání nemusí být vždy jen to akademické. Vědění a poznání je důležitější. Je skvělé, když se někdo může živit jen uměním, ale není to vždy jednoduché, a to platí zvláště pro tuto dobu. Vystudoval jsem dvě umělecké školy, ale uměním se neživím. Dává mně to svobodu dělat opravdu jen to, co chci a co mě baví.

4. Jaká oblast výtvarného umění Tě nejvíce životem provází?

Vedle fotografie to je hlavně malířství. Dějiny umění byly na škole můj nejoblíbenější předmět. Návštěva uměleckých galerií ve světě, kde zrovna cestuji, je pro mě nezbytností. Umění nás v životě obklopuje neustále, stejně jako třeba filozofie. Pro mě se stalo přirozenou součástí života.

5. Cestuješ rád?

Vždy jsem rád cestoval. Ve čtrnácti letech jsem po dočtení Jacka Kerouacka, jeho románu Na cestě, vyrazil asi do hodiny stopem po republice. Naše planeta je nádherná a stojí za to ji poznávat. Její úžasnou přírodu a inspirovat se od lidí, kteří v různých koutech světa žijí. Je tu ale i ten mikrokosmos v nás. Ty nejdobrodružnější cesty můžeme zažít při cestování v nitru člověka. S různými technikami či bez nich. Stačí zavřít oči, narovnat páteř a nadechnout se …

6. Co si myslíš o tzv. focení do šuplíku?

Já jsem právě ten typ. Přesně to, co všichni kritizují. Protože v dnešní době neprezentovat veřejnosti své výtvory podle většiny kolegů si může dovolit jen blázen, kterého nezajímá úspěch a uznání. Existuje ale jeden pravdivý příběh dávné americké chůvy a amatérské, dnes velmi slavné fotografky jménem Vivian Maier, který je sám odpovědí na tuto otázku.

7. Která fotografie nebo fotograf Tě na počátku inspirovaly?

Ve školce mě vyfotil fotograf s dětmi u umyvadla, jak si čistíme zuby. Měl jsem napůl vykasané tričko vzadu z trenýrek a celý život jsem musel poslouchat moji mámu, jak jsem tam neupravený. Takže tato fotka mě hodně ovlivnila. Jinak mám velmi blízko k Francesce Woodman, Peteru Beardovi, Franku Ockenfelsovi a Vladimíru Židlickému.

8. Co Ty a sociální sítě?

Zde je to jednoduché. Nikdy jsem na žádné sociální síti nebyl a nejsem.

9. Mají to dnes mladí fotografové těžší, než jste to měli vy? Nebo je to mýtus?

Technika je dnes na tom tak dobře, že se běžně fotí mobilem a dělají se na to i kurzy. Jen při tisku to může být občas nedostačující. Energii ale musí vydat každý. Když se k tomu přidá i fotografovo oko a dobrá kompozice, je moc dobře. To lze kdykoli a v kterékoli době. I ve velké konkurenci.

10. Je pro Tebe pocit štěstí něco ohraničeného a vzdáleného nebo je to stav, kterého lze dosáhnout?

Pro mě štěstí byl vždy duchovní vnitřní stav, kterého lze dosáhnout prací na sobě. A ten nejvyšší stupeň je dosáhnout bezpředmětného štěstí.

Děkuji za nevšední rozhovor.

Lenka Hostýnková

Subjektivní kulturní okénko šéfredaktora

Kultura je stále v boji s neviditelným nepřítelem ochromena skoro na celé planetě. Musíme si ji sami vyhledávat a zvát k sobě do obýváků, hledat schovanou v ulicích nebo vytvářet vlastními silami a invencemi.

Byla vydána druhá část soupisu výtvarného díla Josefa Čapka s názvem Pracoval jsem mnoho. Nadační fond 8smička opět přináší spoustu podnětných zajímavostí ze života tohoto umělce, jehož každodenním chlebem byla práce, tak jak i pro jeho bratra Karla pro Lidové noviny. Tvrdil o nich, že mu tyto noviny poskytují živobytí, na něž umění zhola nevydá. Nacistickou i komunistickou ideologii považoval za špatnou a zhoubnou. V knize jsou jeho malby, kresby i reklamy. Návrhy k plakátům na divadelní představení her bratra Karla Čapka i satirické perokresby do jednotlivých novinových rubrik.

Josef Čapek

Josef Švejk oslavil jako literární hrdina v březnu 100 let. Dá se interpretovat několika způsoby, a to napříč režimy. Moudrý blb se používá v různých výkladech a supluje práci dřívějších nedotknutelných hradních šašků. Hašek své dílo nedokončil, a tak se již nedozvíme, jak to všechno dopadlo. Třeba věta: „Fanda Mrázek zpívá: „Na Pangráci, tam na tom vršíčku, stojí pěkný stromořadí…“ by mohla být u nás ještě před nedávnem až kmotrovsky mrazivou…

Jeden z nejplodnějších českých autorů Jan Bauer představil čtenářům svou novou historickou detektivku O život princezny. Sto sedmdesát čtyři napsaných knih, druhý nejpůjčovanější autor a největší počet vydaných titulů v České republice. To je vizitka autora, který se věnuje především literatuře faktu a detektivkám s historickou tématikou. Počet vydaných titulů je zaznamenán na oficiálním webu Českých rekordů, které provozuje agentura Dobrý den.

Přesný klon sochy Michelangelova Davida tisknou z 3D tiskárny a potahují „kamennou kůží“. Jeho kopie již nebude stát 900 zlatých dukátů a taky netrvala tři roky jako Buanarrotimu. Hi-tech akrylátový klon byl vytvořen za několik dní a bude na Expu v Dubaji. Pětimetrový kus vznikal laserovým snímkováním po milimetrech bez oka mistrova. Uvidíme. Tedy jen ti, kdo do Dubaje přiletí v říjnu.

Na internetu se objevila nová píseň Kurta Cobaina ze skupiny Nirvana. Nebylo by na tom nic zvláštního, kdyby slavný zpěvák žil a skladbu nevytvořila místo něj umělá inteligence.

Stanislav Zela

Spolky

Myslivecké okénko

Vážení čtenáři, v minulém čísle to bylo na téma kamzík. A u zvěře spárkaté z čeledi jelenovitých zůstaneme i tentokrát. Dama dama je latinské jméno pro daňka evropského. I tento obyvatel hlavně listnatých lesů má tak trochu problém s tím, že v naší krajině je považován za nepůvodní druh.

Původním domovem daňků je oblast Středomoří a Malé Asie. U nás se objevují v 16. století v oborách. První zmínka je z roku 1465 z obce Podivice na Vyškovsku. V Královské oboře ve Stromovce byli chováni od roku 1548, odkud byli po přemnožení v roce 1601 dle nařízení císaře Rudolfa II. vypuštěni do volné přírody. Dlouho však nepřežili. Roku 1570 byli chováni na panství u Bojkovic a odtud si je olomoucký biskup vybral do nově zakládané obory v Hukvaldech.

V oborách se daňkům dařilo až do třicetileté války (1618-1648). Zvěř byla vojsky vybita a zcela zdecimována. Nový chov založil hrabě Maradas na zámku Hluboká. Tam se daňkům dařilo až do 18. století. Přestěhováni byli do „Staré obory“, kde žijí jejich potomci dodnes.

Od 19. století je výskyt daňků ve volnosti již běžnou záležitostí. V současnosti je můžeme zahlédnout téměř na celém území naší republiky.

Daněk evropský je sudokopytník se smyslem pro rodinný život, žije v tlupách. Živí se bylinami, trávami, plody a semeny. Říje probíhá hlavně v říjnu. Hluboký hlas samců se nazývá rocháním a není tak zajímavý jako troubení jelenů. Ani souboje nebývají tak vážné a nebezpečné. Daněk se páří s více samicemi. Ty rodí po 32 týdnech jedno, výjimečně dvě mláďata. Měsíc trvá intenzivní kojení. Matky na mláďata bekají, ty jim odpovídají krátkým jasným pískáním. Všechna daňčata si někdy spolu hrají za dohledu dvou matek, ostatní odpočívají. O podobném druhu školky jsme si psali i u kamzíků.

Ze smyslů mají nejlépe vyvinutý čich a sluch. Paroží samců je lopatovité s prstovými výsadami, tzv. krajkováním. Shazují je v dubnu až květnu. Na zadních běžích mají daňci mezi prstní žlázy, které zanechávají nezaměnitelný pach každého jedince. V době říje je u samic v činnosti i velká kožní žláza pod kelkou. Stává se, že špačci nebo kavky

vybírají daňkům z kůže hmyz. Takže nemusíte až do Afriky pozorovat klubáky na velkých kopytnících. Stačí mít štěstí na českého daňka. Zajímavé je i to, že daněk uléhá vždy na všechny čtyři nohy, nikdy na bok. Kromě daňků klasických skvrnitých existují i bílí nebo černí. Zejména ti bílí jsou krásnou ozdobou přírody. Mezi myslivci se říká, že kdo zabije bílého daňka, do roka zemře. Tak doufám, že tomu všichni lovci věří.

Prima jaro.

Vladimír Jašek

FARNÍ OKÉNKO

Citát z Bible:

Připomeňme si starobylou žehnací modlitbu, kterou Bůh vnukl Mojžíšovi, aby ji naučil Árona a jeho syny:

„Ať ti Hospodin požehná a ochraňuje tě!
Ať ti Hospodin ukáže svou jasnou tvář
a je ti milostivý!
Ať Hospodin obrátí k tobě svou tvář
a dopřeje ti pokoje.“ (Nm 6,24-26)

Pro rodiče

Farní úřad připravuje na prázdniny příměstský tábor pro děti, který se bude konat od 26. 7. do 30. 7. 2021, zatím s názvem „To budete koukat.“ Tábor bude pro předškoláky a školáky do 12 let. Pokud máte zájem vaše děti přihlásit, bližší informace rádi sdělíme na mailové adrese farniuradrohatec@centrum.cz

Zprávičky

Náš duchovní správce otec Robert navštěvuje nemocné spoluobčany, kterým jejich zdravotní stav už nedovolí kostel navštívit. Kdo má zájem, může zavolat na mobil 737 268 525.

Květen – Mariin měsíc

Máme velikonoční období, které bude trvat až do slavnosti Seslání Ducha Svatého. Za chvíli začne květen, anebo jak říkáme máj. Právě tento měsíc je zasvěcený Marii – Matce našeho Pána Ježíše Krista. Proč obětujeme ten nejkrásnější měsíc právě jí?

Proto, že chceme chválit, děkovat a prosit v různých našich potřebách naši Matku v nebi.

Panna Maria si vybírá různá místa na světě, kde nám chce zvláštním způsobem vyprošovat milosti u Jejího Syna a našeho Pána Ježíše Krista. Takovým místem je Svatý Hostýn a Velehrad na Moravě, Svatá Hora u Příbrami, Mariatzell v Rakousku, Jasná Hora v Polsku, Fatima v Portugalsku či Guadalupe v Mexiku. Tímto nás Panna Maria vybízí na pouť, abychom k ní došli. A to my děláme, děti, mládež a dospělí. O co prosíme?

O různé milosti: dar zdraví pro členy našich rodin, o práci pro nezaměstnané, o smíření manželů, kteří prožívají krizi, o pokoj a klid v domácnostech, o šťastnou jízdu autem, o úspěch při různých zkouškách.

Dobře, že taková místa existují. Jak můžeme zjistit, jsou hodně navštěvovaná. Ne pouze pro věřící, ale i nevěřící turisty. A bývaly případy, kdy takové místo oslovilo ty, kteří dřív Pána Boha ani Pannu Marii neznali.

Nevím, či v tomto čase budeme moci navštívit nějaké Mariino poutní místo. Zkusme si alespoň najít čas a pomodlit se, sami anebo společně, třeba jenom litanii loretánskou k Panně Marii. V tomto těžkém období budeme mít určitě o co prosit.

O. Robert Kalbarczyk sp – rohatecký farář

Malá duše a slunce

Hovory s Bohem pro děti – pokračování

„Ale proč? Proč bys to dělala?” ptala se Malá duše. Ty, která jsi naprosto dokonalá? Ty, která se umíš rozkmitat takovou rychlostí a zářiš tak jasným Světlem, že na tebe stěží mohu pohlédnout! Proč bys chtěla tolik zpomalit své kmitání, že tvé jasné světlo ztmavne a zhoustne? Proč bys jen ty, která jsi tak lehoučká, že tančíš po hvězdách a pohybuješ se celým Královstvím rychlostí své myšlenky, vstupovala do mého života a chtěla se stát tak těžkou, abys mi mohla provést něco zlého?“ „To je přece jasné,” řekla Přátelská duše, „udělám to, protože Tě miluji.” Pokračování příště.

Anna Trávníková

OD NAŠICH PŘISPĚVATELŮ

Jaro je tady

První něžné kvítky bílé,
příchod jara zvěstují,
za pár dní přichází ta chvíle,
i stromy listím se obalují.

Krokusky, též bledule,
z jara tu kvetou zase,
narcisy, tulipány, primule,
rozkvetly v celé své kráse.

Z teplých krajů ptáci přilétají,
svou píseň jaru zpívají,
i děti jsou veselé, radost mají,
zase si spolu na hřišti hrají.

Pozvolna se venku otepluje,
na stráni zelená se tráva,
i motýlek tu kolem poletuje,
jaro je tu, země vstává.

Radim Gerhard

Ptačí hodinka

Ptačí krmítko má doma určitě téměř každý z vás. Ale kdo se letos zapojil do „Ptačí hodinky," to je otázka. Akci pořádá od roku 2019 Česká společnost ornitologická. Letos to bylo o víkendu 8. - 10. ledna. Každý sčitatel si zvolí jednu hodinu (60 minut) a pozoruje ptáky na svém krmítku. Jednotlivé druhy se započítávají jenom jednou, a to jejich největší pozorovaný počet. Výsledky se vyplní do formuláře a odešlou elektronicky nebo poštou do Prahy. K dispozici jsou i pomůcky pomáhající určit návštěvníky krmítka. Letos se zúčastnilo více než 27 000 pozorovatelů, kteří nahlásili 538 607 ptáků. A kdo celkově vyhrál? Sýkora koňadra s počtem 93 445 jedinců na území naší republiky. Za ní byli vrabci polní a domácí. A pak dále sýkora modřinka, hrdlička zahradní, kos černý, zvonek zelený atd. My jsme doma napočítali nejvíc vrabců, hrdliček a sýkor koňader.

Pokud byste se chtěli zapojit do příštího sčítání, poznamenejte si víkend 7. - 9. ledna 2022. Uděláte tím dobrý skutek pro přírodu a zjistíte přesněji, koho hostíte na vašem krmítku.

Vladimír Jašek

Poznámky na okraj

Už i to počasí nestojí za nic. Ani zima sněhu nenadělila. Minulý rok jsem 16. března sadil brambory. Letos? Už ani na zahrádku se vylézt nedá. A ani v novinách nic moc radostného. O výročí Vítězného února 1948 ani zmínka (ne že by to bylo něco radostného), výročí TGM taky nic. A to byl a stále je i mezinárodně uznávaný PAN prezident. Nebo už je to jinak? Kdoví, jak by se umístil v anketním žebříčku právě tč. v březnu? Výročí okupace 1939 taky tisk nezaznamenal. Ještě, že televize zařadila něco ze života paní Goebbelsové. Její manžel patřil mezi nejdůležitější muže nacistického Německa. V popisu práce měl jako ministr propagandu. Do světových dějin se nesmazatelně zapsal unikátním lhaním. Do denní praxe soustavně uváděl teorii „stokrát vyslovená lež se stává pravdou." Skončil jako odstrašující příklad hodně špatně. Od skončení druhé světové uplynulo sice dost vody, ale světe div se, kolik následovníků i v současnosti inspiruje. Ale přece jen mě v novinách něco zaujalo. Pořád ještě mám předplacenu Mladou frontu DNES. A ta přece nelže! A zrovna 15. března titulek Štědré odměny úředníkům. Pro zpestření fotografie všech třinácti ministrů (jeden z nich je hned dvakrát) a doprovodné grafy a částky v řádu statisíců, ale jen za druhé pololetí 2020. Odůvodněním zaslouženosti odměn nechci zdržovat. Museli dřít jak koně a bez přesčasů se to určitě neobešlo. Konečně, neznám pracovní náplně odměňovaných a tudíž nemohu posuzovat. Nejvyšší částka pro nejmenovaného jednotlivce - 320 000 byla na vnitru, zemědělci jen 310 000, finance jen 305 000, práce jen 275 000, zdravotnictví 250 000, poslední zahraničí 100 000 – čučkař na odstřel. Ale co je důležité, v témže článečku se dočítám, že přímo vláda schválila odměny pro zdravotníky v první linii, a to ve výši rovných 75 000. Probíhá jednání se zdravotními pojišťovnami, aby pustily nějaký chlup do ordinací soukromých lékařů. Uvidíme, nebo taky ne. Pojišťovny mezitím nesměle avizují, že s ohledem na náročnost současného léčení svých pojištěnců jejich finanční prostředky na celý letošní rok nevystačí. Pojišťovny ze lži nepodezřívám.

Trochu se vracím do časů, kdy jsem „mimořádné" odměny přijímal a po určitém čase dokonce i rozděloval. Samozřejmě své podničky nemohu srovnávat s ministerstvy, to bych si opravdu nedovolil. Nikdy jsem neuznával zásadu „vše rovno". Zmíněná vládní diferenciace je celkem v pořádku, protože třeba ve zdravotnictví 250 000 proti 75 000 je dostačující rozdíl. Za mých odměňovacích časů se částky pohybovaly od Kč 50 až do rekordních Kč 300. I těch 50 mnohdy způsobilo zlou krev v pracovním kolektivu. Nezapomenutelné zážitky z oblasti odměňování mně zůstaly z období mého zaměstnání u Okresní správy silnic. Družební podnik jsme měli ve slovenské Senici a v Karviné, která patřila do zvýhodňovaného Severomoravského kraje. Slovensko bylo jasné – bratrsky na půl, když rozloha či počet obyvatel odpovídal zhruba třetině. V našem silničářském případě byl počet km silniční sítě zhruba stejný. Objem přidělených finančních prostředků víc jak zhruba nepoměrný. V případě ocelového srdce republiky se s doly a hutěmi vezli všichni ostatní. A o co se pracující při družebních akcích zajímali nejvíce? No přece kolik si vydělají! A nešlo jim do hlavy, proč berou o dost méně, i když pracují se stejnými auty, stroji či lopatami. Vysvětloval jsem, co síly stačily, stejně jsem všechny nepřesvědčil, že chyba není na mé straně ekonoma. Dnes se obdobně těžko vysvětluje třeba navyšování důchodů v pokrizových letech 2009, kdy se muselo šetřit, ve srovnání s pozdějšími léty „hojnosti", kdy se ekonomice víc jak dařilo. Ale zpátky na silnice. Před koncem roku, jako každý rok, jsem obdržel od svého ředitele pokyn k napsání žádosti na ONV o navýšení mzdového fondu. Hádejte, kdo letos nevyčerpal mzdy na okrese? No přece opět školáci, odpověděl si sám můj ředitel. Z požadované částky jsem měl radost, i když jsem žádost z minulých let nemohl jen tak opsat. Argumentace se vždy alespoň trochu měnit musela. Současně mně ale došlo, že v daném roce opět moje drahá polovička, učitelka, do vánočního rozpočtu svou mimořádnou odměnou nepřispěje. Už tehdy bylo zaděláno na ty platové relace, či nerelace. A to jsem se v rohatecké kronice dočetl, jak jeden vedoucí školského odboru se nesmírně zasloužil o socializaci naší vesnice.

Raději se měl víc starat o svoje. Na závěr ještě perličku. Bývaly časy, kdy se ve všem možném pomáhalo Praze. I my silničáři jsme museli vyslat stanovený počet pracovníků na tamější komunikace. Pro mistra pak oříšek, koho vyslat. Teoreticky by měli jít ti nejlepší z nejlepších, jak se na reprezentanty sluší a patří. Jenže tím si ohrozí splnění plánovaných úkolů vlastního střediska. Ženáči se od rodiny nehrnuli. Dopadlo to dobře. Vidina vyššího pražského výdělku zabrala a odjeli ti méně výkonní. Jaké bylo překvapení po návratu našich vyslanců? Všichni obdrželi diplom za vynikající práci od samotného primátora hlavního města. Mistr byl z toho úplně na větvi. No su zvědavý, co mně teď poradíte z vaší hmotné zainteresovanosti - to jako patřilo mé osobě. Já jsem byl zase na větvi z primátorova dopisu, v němž pohnutě děkoval a vřele doporučoval udělení mimořádných odměn našim reprezentantům. Od tetičky Presovej jsem si už z dětství pamatoval jejich „synečku, chválů nešetři," takže primátora jsem chápal. Co jsem nepochopil – proč odměny nevyplatil ze svého fondu? Z cizího se to rozdává nejlíp, to platí do dnešních časů. Navíc jsem se nechtě z vyprávění doslechl, že soudruh primátor je pěkný škrťa. Nejmenovaná paní si jen posteskla – „Kdyby aspoň tým naším děckám blbů čokoládu dovezl. Za to, co jsem mu do auta naložila, málem ani nepoděkoval." Svatá ty prostoto, jako by venkovanka neměla, jak to ve světě chodí. Některé zaběhlé zvyklosti se nemění.

Tak už dost o těch odměnách, ještě si někdo pomyslí, že těm ministerským závidím. Jsou i horší věci, zase straší růstem zadluženosti státu. Prý ten zisk ČNB (Česká národní banka) z posledních let se do státního rozpočtu převádět nedá, prý se jen snížila dřívější ztráta ČNB. Kdo se má v tom vyznat. Jeden povolaný řekne ano, druhý povolaný řekne ne. A to ještě nevíte, že při cestě autobusem do Hodonína jsem měl štěstí a oslovila mě opět paní revizorka. Tentokrát nebyla tak „milá" při vyvracení mých protiargumentů. A to nás cestujících bylo ještě méně, než minule. Celou cestu vlastně ani neměla koho kontrolovat, tak si vesele povídala s řidičem. Já si ještě pamatuji dobu, kdy cedule nabádala „Nemluvte za jízdy s řidičem" nebo tak nějak v tomto smyslu. Tak jsem už nevzrušeně přemítal, jestli její plat se odvíjí i od počtu zkontrolovaných cestujících nebo má jen časovku. Bože můj, jen mzda může nebo bývala úkolová nebo časová. Neuvědomil jsem si, že periodický tisk Rohatecká obec, i když v nedávné době dosáhl v okrese na první místo a v kraji na čtvrté, nemusí být čten i na vyšších místech. A tím pádem revizoři pracují na plný úvazek i v přeplněných autobusech. Konečně rozdílný pohled může být dole, uprostřed nebo i nahoře.

Vlastimil Hlaváč

Čapí sezona 2021

Úleva a radost. Čápi jsou tu!

Pokud jste někteří z vás na tom podobně jako já a už koncem března vyhlížíte, kdy se naši čápi objeví, tak jste už byli také napnutí. Jak to letos dopadne?! Já osobně jsem už začínala uvažovat pesimisticky.

V okolí už byla některá hnízda obsazená od konce března či začátku dubna. U nás, podle sdělení „kolegy - čapího zpravodaje", byli už 23. března spatřeni dva jedinci při přeletu nad Rohatcem, možná pak nepozorovaně proletěli i jiní…ale trvale tu nezakotvili.

Až před polovinou dubna se tu čáp sem tam mihnul, jen tak letmo, spíš jen sondoval, přelétával kolem hnízda a nad stolárnou.

A najednou, nejdřív jeden, postával na hnízdě…odletěl, přiletěl a ejhle. Jako mávnutím proutku je tu kompletní páreček a iniciativně se upravuje příbytek a hned se také pracuje na dalším pokolení.

Prostě chtějí dohnat to zpoždění.

Tady bych ráda uvedla citaci z článku pana Karla Makoně z plzeňské záchranné stanice živočichů (Čapí baťůžkář Kryštof už je z Afriky doma, Novinky.cz, 14. 4. 2021), kde se uvádí: „Vždycky říkám, že termín do 15. dubna je pro přílet čápů normální a zároveň je ještě jistotou na standardní průběh hnízdění."

Měli bychom si z toho vzít ponaučení a příště nepropadat nervozitě, pokud čápi nepřiletí do konce března.

Držme jim palce, ať se jim letošní sezona vydaří.

Vlasta Lužová

Dezinformace, fake news a konspirace

Jedna z nejhloupějších dezinformací, kterou jsem nedávno četl je, že Ježíš byl Slovan a ne Žid. Že Židé se spolčili a přepsali bibli pro své mocenské zájmy. Na takové závěry už musí mít člověk hodně silnou intelektuálně tvořivou základnu.

Dnes dokonce někteří lidé veřejně hlásají: „ Země je placka se začátkem a koncem." Nemají to jednoduché. Většina lidí, která si sedne do letadla na zaoceánský let a vzlétne nad 10 tisíc metrů, krásně uvidí zakřivení země. A taky ji může obletět. Ti „plackaři" prostě půjdou svou rovinu a na konci spadnou dolů. Dobře jim tak. Možná budou mít zajímavé fotky.

Podle The New York Times se dnes používá alternativní výklad světa zhruba ve stejném množství jako v devatenáctém století. Psychologický důvod proč tak důvěřujeme fake news je ten, že chceme všichni něčemu věřit. Roli hraje i naše vzdělání a schopnost hodnotit kriticky informace. Preferování jednodušších teorií, které

jsou snáze uvěřitelné. Nepodstupujeme myšlenkovou námahu.

Ti, co používají sociální sítě, jsou snadnějším terčem. Algoritmy Facebooku předkládají jen ty zprávy, které se lidem líbí. Ty druhé záměrně filtrují. Posiluje jednotlivé bubliny lidí a rozděluje je podle jejich názorů. To je hnacím motorem dnešního rozdělení společnosti. Řada odborníků tvrdí, že se v dnešní době konspirační teorie používají záměrně jako politická zbraň. Stmelují lidi na konkrétních tématech.

Hitler věřil, že za vším stojí židovské spiknutí. Donald Trump věří, že za vším stojí židovské spiknutí. Aktuální důvod proč se státu Izrael tak brilantně daří očkování svých obyvatel proti covidu je to, že nevěří na židovské spiknutí.

Posloucháme, jak za vším stojí tajemné spiknutí mocných. Bill Gates a George Söros. U nás je to chudák Kalousek.

Odpírači očkování věří, že nás nad Brnem práškují z letadla covidem. Je to přece zdokumentováno na internetu. My, co víme, jezdíme zásadně do Brna již delší dobu pouze s deštníkem…

Stanislav Zela

Mykologické a houbařské osobnosti

Dúbrava svou polohou i rozlehlostí lákala také houbařské odborníky. Počátkem 20. století to byl profesor Jan Macků, o čemž svědčí zprávy i záznamy v muzejních sbírkách. Třicátá léta jsou ve znamení sběru a bádání rohateckého několikaletého přednosty stanice Spytihněva Krejčího (na obrázku). Ten se proslavil nálezem střechanu bedlovitého u hájenky v Roztrhánkách a na katastru obce Ratíškovice s názvem Židoviny v roce 1936.

Jihozápadní část Dúbravy u Čejkovic zase zviditelnil znalec vína a hub páter Václav Skalník nálezem rubínovce rubínového (hřib rubínový). Ten byl v Československu poprvé objeven v lese na Kapánsku u Čejkovic Janem Macků a Václavem Skalníkem v roce 1950. Často také hostil významné evropské mykology při výzkumu „barevných" teplomilných hřibů.

Díky topografii – uvádění lokality výskytu vyobrazeného druhu v atlase víme, že z nedalekého Brodského na Slovensku (Záhorí) zkoumal výskyt hub v Dúbravě i Aurel Dermek.

Z brněnských mykologů dělal průzkumy Ing. Karel Kříž a spolu s ním i Alois Vágner. Ten se nesmazatelně zapsal do určování a růstu hub díky více jak třicetiletému určování exponátů na ratíškovických a pak i dubňanských výstavách hub a také vycházkám, které jim předcházely. Namátkou jmenuju názvy těch nejvzácnějších nálezů: například ryzec lilákový, podloubník silný, běločechratku trojbarvou a hřib sírový. U této houby měli ratíškovičtí mimořádné štěstí, protože zatím jediný předchozí nález v České republice určoval právě on.

Ovšem jakousi prioritu určování na prvních ratíškovických výstavách má paní Květoslava Koncerová, jež vedla brněnskou mykologickou poradnu počas nemoci Ing. Karla Kříže. A ona právě správně identifikovala battarovku Stevenovu, houbu, která je druhohorním pouštním reliktem.

Nesmazatelná je i mykologická stopa RNDr. Vladimíra Antonína.. Jeho vůbec první samostatně určený druh je suchohřib meruňkový forma žlutavá. O dalším neméně zajímavém druhu se zmiňuje Dr. Václav Hlaváček, a to o suchohřibu broskvovém.

Díky pořadatelství českých, moravských a slovenských mykologů se nálezy vzácných druhů dostaly do povědomí širšího spektra českých mykologů a zájmu studovat a upřesňovat nálezy některých druhů.

Jeden je obzvlášť zajímavý. V mnoha atlasech je uváděna muchomůrka jarní, ale teprve na 3. jarním setkání se podařilo několik plodnic této prudce jedovaté muchomůrky zdokumentovat. Díky tomu je uváděna i v novějších atlasech, kde v zájmu určité anonymity je uváděna jen jižní Morava nebo okolí Ratíškovic.

Ze slovenských mykologů jmenujme alespoň Ladislava Hagaru, Pavola Škublu, Jána Červenku, Jána Sanda a Rudolfa Cáfala. Ostravská mykoložka Helena Deckerová našla v Rotrhánkách jako prvonález pro ČR šindelovník nejkrásnější. Velmi častým hostem je i Jiří Polčák a Yvona Janotová. Složení jedů muchomůrky jarní studoval a na místě sbíral i Jan Borovička. O hřibovité se na místě fruktifikace (růstu) zajímal jeden z našich nejlepších odborníků na rod hřibovité Josef Šutara.

Z domácích (členů Mykologického kroužku v Ratíškovicích) jmenuji alespoň mykofotografa Ladislava Špetu, Marka Kotačku a Romana Maňáka, který výskyt hub v některých částech Dúbravy nejen monitoruje a dokladuje, ale díky němu sem zavítal i Jürgen Schreier, německý mykolog evropského formátu na monitorování hřibu sírového. V Dúbravě Roman nalezl i Pluteus izurun, štítovku, která doposud nemá české pojmenování, a mnohokrčku dírkovanou, která roste jen v nejteplejších oblastech. Spolupracuje i s botanikem J. W. Jongepierem, pravidelným účastníkem tradičních houbových výstav.

V roce 2014 poctily ratíškovickou výstavu hub nejvýznamnější mykoložka z Thajska profesorka Uthaiwan Sangwait a dr. Tharrat Tharnrat Kaewgrajan z univerzity v Bangkoku. Obě dámy společně s rakouským mykologem Dr. Thomasem Cechem přijely studovat houby Dúbravy v doprovodu děkana Lesnické a dřevařské fakulty profesora Dr. Ing. Libora Jankovského (foto společné).

Jako perličku uvedu, že na houby do Dúbravy přijeli i nadšenci z Japonska a s nimi i renomovaná fotografka Yoschimi Yokoyama. Jejich přáním bylo, samy si houby v lese najít a pak kuchyňsky upravit.

Václav Koplík, prezident
Mykologického kroužku Ratíškovice

Sport

Z historie Slavoje

Pokračování z minulého čísla

Té Pandy se asi hned tak nezbavíme. Obávám se, že další soutěžní sezona amatérů, včetně Slavoje, je slušně řečeno, opět v háji. Nestačil restaurační průšvih Hnilička a spol. Špičkový manažer pozve do VIP lóží špičkové „fandy" kopané. A zase to odskáčou amatéři. Ve škole neměli tělocvik už hodně dlouho. Nyní už i dětská hřiště se zamykají. Pokud nejsou z nějakého neznámého důvodu uzamykatelná, nemusejí se uzamykat. Z úst odborníků i laické veřejnosti slyšíme souběžně, že mládež je ohrožena obezitou. V pomyslné tabulce se děti ČR umisťují spíš v horních patrech. Co s tím uděláme? Snad nám poradí odbornice z NSA – hned dvě nové náměstkyně? Třeba poradí i jeden z VIP slávistů. Zatím jen přestoupil z jednoho vrcholového teamu poradců do jiného, taky vrcholového.

Poradenství se vzdávám. Mohu nabídnout něco málo z historie kopané Slavoje. V sezoně 1980/1 hraje naše A okresní přebor za vedení V. Hovězáka a J. Antoše. Mezi 16 mužstvy končíme jen na nešťastném třináctém. Pasivní score 49:58 a 29 bodů. Sestup ovlivnilo i snížení účastníků OP na 14. Mezi soupeře patřily Šardice, Kněždub, Prušánky, Hovorany, Lužice, Uhřice, St. Veselí, Násedlovice, Žádovice, Svatobořice, Mutěnice, Ždánice, Petrov, Ratíškovice B, Radějov. Dorost vedla dvojice R. Lábadi, J. Holeček, rovněž v okresním přeboru. Utkali se s družstvy Ždánic, Kyjova B, Bzence, Milotic, Dambořic, Bukovan, Hodonína B, Svatobořic, Velké nad Veličkou, Tvarožné Lhoty, Vlkoše, Vnorov, Petrova a Želetic. Dosáhli na 9. místo s 28 body a brankami 50:41. Starší žáky vedl osamocený M. Jüstel, taky v OP. Dosáhli na 9. místo za 10 bodů a branky v poměru 24:57. Soupeři: Vacenovice, Veselí nad Moravou, Milotice, Ratíškovice, Moravský Písek, Ždánice, Hovorany, Velká nad Veličkou, Vracov. Mladší žáky vedl taky sám F. Březovský. Jen mezi osmi účastníky OP získali třetí místo s 18 body a poměrem branek 29:20. Hráli s družstvy Ratíškovic, Veselí nad Moravou, Vacenovic, Hodonína, Vracova, Strážovic a Moravského Písku. Moc důvodů k radosti opravdu nebylo. Ani v rámci celého okresu se moc nedaří. Pro porovnání: v krajském přeboru jediný Kyjov, I. A Vacenovice a vojáci Hodonín, I. B Lipov a Hodonín.

V soutěži 1981/2 nastupuje A ve III. A pod taktovkou trojice J. Holeček, J. Chromek, J. Antoš. Hráči Balažík, B. Homola, Běloch, Otruba, bratři Polachovi, Směřička, Krša, Výmola, Poruban, Rezek, Pecha, J. Zlámalík, Souček, střídavý start dorostenci Hlaváč, Lábadi, Novák. Mezi družstvy z Bzence, Domanína, Dubňan B, Žarošic, Moravan, Sobůlek, Vacenovic B, Kostelce, Čejče, Věteřova, Poddvorova, Vlkoše, Strážovic získali první místo a postup do OP. 40 bodů a poměr branek 69:28. Dorost v OP vedla osvědčená dvojice R. Lábadi, J. Drábek, která s hráči bratři Strnadové, Gloz, Drábek, Král, Hlaváč, Němčanský J., Bravenec, Bureš, Lábadi, Tomšej F., Vacenovský, Sloboda, Novák, Konečný, Pelikán, Domanský vybojovala postup do krajské soutěže. 35 bodů při poměru branek 76:34. Zvítězili mezi družstvy Bukovan, Hovoran, Vacenovic, Milotic, Bzence, Kyjova B, Vracova, Moravského Písku, Dolních Bojanovic, Hodonína B, Svatobořic, Násedlovic, Dambořic. Starší žáci v základní skupině B pod vedením dvojice F. Březovský, J. Uřičář skončili první s 36 body při poměru branek 109:10! Dokázali zvítězit doma i venku nad všemi družstvy ze Šardic, Petrova, Svatobořic, Lužic, Dolních Bojanovic, Terezína, Čejče, Mikulčic a Sudoměřic. Mladší žáci bez vedení do soutěže nemohli. V rámci okresu nováček divize Kyjov skončil na 3. místě. Do II. ligy tehdy postoupila Jiskra Staré Město. V KP jen Ratíškovice, když sestoupily Dubňany. V I. A jen Vacenovice při sestupu Strážnice, v I. B byl první Hodonín, ale sestup postihl Lipov, Šardice a Bukovany.

V soutěži 1982/3 A v OP vede dvojice J. Holeček, F. Zlámalík. S hráči Souček, Strnad St., Pecha, Rosypálek A., Krša, bratři Poláchové, Hlaváč, Antoš F., Otruba, Zlámalík J., Homola B., Lábadi, Matěj, Balažík, Běloch, Novák, Kouřil, Slezák J., Sloboda J., Pelikán skončili devátí s 21 body při poměru branek 45:58. Soupeřili s družstvy Mutěnic, Uhřic, Kyjova B, Lužic, St. Veselí, Lipova, Ždánic, Těmic, Svatobořic, Šardic, Bukovan, Hovoran, Žádovic. Dorostence v krajské I. tř. při 16 účastnících vedli Ing. Máčala a J. Drábek. Mezi hráče patřili Hruška, Němčanský Vl. a J., Gloz, Drábek. Vacenovský, Strnad L., Tomšej R. a F., bratři Šticovi, Sloboda, Pelikán, Bureš, Vavřínek, Koláček V. Utkávali se s družstvy Tuřan, Dubňan, Hluku, Ždánic, Uherského Ostrohu, Strážnice, Mutěnic, Sl. Slavie Uherské Hradiště B, Veselí nad Moravou, Hustopečí, Kněždubu, Kunovic Nesovic, Ostrožské Lhoty, Lokomotivy Břeclav. V roli nováčka dosáhli na 12. místo s 27 body. Starší žáky jen v desetičlenném OP vedla dvojice F. Březovský a P. Matěj. S hráči Hejtmánek, Rosypálek, Špíšek, Šošovička, Banda K. a R., Jaroš A., Kuchařič, Doležal, Běloch soupeřili s družstvy Mutěnic, Strážnice, Ratíškovic, Vnorov, Ždánic, Vracova, Dubňan, Milotic, Prušánek. Získali páté místo při stejném počtu výher, remíz a pro-

her tj. 6. 18 bodů s poměrem branek 33:43. Mladší žáky jsme opět postrádali. Ani starší neměli dostatečný počet hráčů. V divizi opět hrál jen osamocený Kyjov, do II. ligy postoupila Sl. Slavie Uherské Hradiště, v KP jen Ratíškovice, v I. A jen VTJ Hodonín, v I. B jen Vracov, když sestoupila Strážnice. Postupují Drnovice.

Začíná období zvýšeného zájmu o naše „talenty." K 1. 7. 1982 jsme vyhověli přání Zbrojovky Brno a Olin Domanský odešel na hostování v dorostu. Díky tomu jsem měl čest poznat uznávaného mládežnického trenéra Haraštu. To byl ale PAN trenér (mnohem víc by o něm mohl napsat náš Franta Zlámalík, svého času hráč dorostu Zbrojovky). V téže době telefonicky projevil zájem klub VCHZ Pardubice (tč. druhá liga) o naše perly z Mosambiku – Banda Karel a Robert, kteří se svého času do Rohatce nečekaně přistěhovali, stejně tak se i odstěhovali. To byla dvojka strýc a synovec. Co stálo za povšimnutí, že na hřišti měl první slovo synovec, a strýc stejného věku na slovo poslouchal. Oba měli talent, jak se říká, od Pána Boha. Na hostování jsme se domluvili bleskově, protože nějaký návrat do Rohatce nebyl vůbec pravděpodobný. Trenér byl ochoten nás informovat o rozvíjení našich hostujících talentů kdykoliv na požádání. To už mně „šrotovalo" v jakém balíku bude Slavoj, až v čase přechodu z dorostu do dospělých změníme hostování na přestup, včetně finančního vyrovnání. No, mockrát jsem do Pardubic nevolal. Podle trenéra jaksi sám talent nestačí. Chlapci jaksi nebyli dostatečně pracovití. Zklamáni jsme byli oba, i když každý z jiného důvodu. Aby toho nebylo málo, podepsali jsme hostování Jirky Nováka do VP Frýdek-Místek. Dorostenec Jara Pelikán k 1. 7. 1983 rovněž na hostování odešel posílit druholigový dorost Hodonína, kam právě po sezoně 1982/3 postoupil. Věděli jsme, že nás odchody citelně oslabí – ale byli jsme trošku i pyšní, že jmenovaným umožňujeme další výkonnostní růst a že ta naše dobrovolná amatérská činnost k něčemu vede. A věříme, že tomu bude i v budoucnu, vzdor všem problémům a těžkostem.

Z dostupných pramenů zpracoval Vlastimil Hlaváč (pokračování snad i příště)

Jaro v tenisovém klubu

Vážení příznivci rohateckého tenisu, rok se nám konečně přesunul do své jarní části. A to neznamená nic jiného, než že je na čase oprášit tenisové rakety a pomalu se připravovat na nadcházející sezonu. Naše místní tenisová soutěž družstev, kterou jsme pojmenovali Rohatecká liga, je již rozlosována, a připravena na zahájení. V tomto roce se opět přihlásilo 7 týmů.

Bohužel však situace kolem viru Covid-19 ještě není ideální, proto s jejím začátkem zatím musíme vyčkávat. Nemusí nás to však tolik mrzet, protože ani počasí zatím není zrovna ideální. Věříme, že situace se už brzy zlepší a umožní nám zahájit ligu a také uspořádat nějaký turnaj.

Abychom však úplně nezaháleli, uspořádali jsme jarní brigádu. Cílem bylo připravit tenisový areál na nadcházející sezonu a hlavně se také zapojit do akce Ukliďme Česko. V rámci této akce jsme provedli úklid kolem cesty k Moravě a také ve větrolamu směrem k motorestu.

Jakmile se situace kolem pandemie zlepší, rozehrajeme místní Rohateckou ligu. O jejím průběhu vás budeme informovat.

Milan Drábek, předseda TK

Evropská unie
Evropský sociální fond
Operační program Zaměstnanost

Obec Rohatec pořádá pro děti od 7 do 12 let

PŘÍMĚSTSKÉ TÁBORY

S pohybem jde všechno lépe.

Termín: 1-2. a 7-9. července 2021 (ve státní svátek 5. a 6. července 2021 se tábor nekoná)

Sportovně orientovaný tábor zaměřený na florbal, basketbal, skok přes švihadla a lana. Děti se seznámí i s jinými sportovními aktivitami, které se mohou provádět na sportovním hřišti u Základní školy v Rohatci. Nebudou chybět ani tvořivé činnosti. Děti pojedou na sportovně založený celodenní výlet.

Chytrost nejsou žádné čáry.

Termín: 12. - 16. července 2021

Děti budou mít možnost vyzkoušet si zábavné experimenty z různých oblastí vědy, jako jsou optické klamy, magnetismus, přitažlivost zemská, podtlak a pokusy s vodou. Děti získají odpovědi vlastními zkušenostmi a experimentováním. Nebudou chybět ani tvořivé a výtvarné činnosti. To vše bude proložené pohybovými aktivitami. Děti také pojedou na celodenní výlet.

Za Rohatcem za dědinů.

Termín: 19. - 23. července 2021

Děti se více obeznámí s okolím Rohatce, seznámí se s různými biotopy – louka, mokřad, les, a s řekou Moravou. Děti budou mít možnost vylovit si různé živočichy a pozorovat je v lupě. Také budou tvořit z přírodního materiálu a kreslit v přírodě. Nebudou chybět sportovní a výtvarné činnosti. Děti tak získají lepší vztah k obci, ve které žijí a seznámí se s jejím okolím.

Bližší informace na internetových stránkách Obce Rohatec.

Počítejte s námi.
Bezpečně. Online. Raz dva.

Sčítání je v plném proudu. Týká se nás všech. Každá odpověď může ovlivnit, jak bude život v naší zemi vypadat. Děkujeme všem, kteří se už sečetli. Pokud jste tak ještě neučinili, máte čas do 11. 5. 2021.

Jednoduše
Ať jste doma nebo na cestách, nejlepší je sečíst se online. Jde to odkudkoliv. Sečíst můžete nejen sebe, ale také celou rodinu.

Bezpečně
Sečíst se lze zcela bezkontaktně přes internet, nebo pomocí listinného formuláře při respektování aktuálních hygienických opatření. V bezpečí samozřejmě zůstanou i vaše údaje.

27. 3. – 11. 5. **Sčítání online na scitani.cz**

Formulář lze vyplnit z počítače, tabletu či mobilu. Sečtěte celou domácnost přes internet bez nutnosti kontaktu se sčítacím komisařem. Je to snadné a ušetříte čas. Přihlásíte se pomocí osobního dokladu, přes elektronickou identitu (NIA) nebo pomocí datové schránky fyzické osoby. Sčítací formulář můžete pomoci vyplnit i někomu, kdo to sám nezvládne.

17. 4. – 11. 5. **Sčítání pomocí listinného formuláře**

Pokud se nesečtete online, budete vyplňovat listinný formulář. Získáte ho spolu s odpovědní obálkou od sčítacího komisaře a na kontaktních místech sčítání, která se nacházejí na vybraných poštách. Sčítací komisař se dostaví v předem oznámeném termínu a vyčká na váš příchod před vaším domem. Vyplněný formulář v odpovědní obálce můžete vhodit do poštovní schránky nebo odevzdat na kterémkoliv kontaktním místě.

Sčítání 2021
Bezpečně. Online. Raz dva.

scitani.cz | dotazy@scitani.cz | 253 253 683

ČESKÝ STATISTICKÝ ÚŘAD
Česká pošta

Reklama

NOEL

kabelové připojení ve Vašem dosahu

Co je nového ve Vaší obci

Díky spolupráci s obcí Rohatec pokračuje modernizace sítě kabelové televize a propojení s datacentrem firmy NOEL pomocí nejmodernějších technologií. Tyto nejnovější technologie umožňují využít potenciál rozvodů kabelové televize na maximum a nabídnout Vám kvalitní, stabilní a vysokorychlostní internet v souběhu s vysíláním kabelové televize ve standardu DVB-C.

Co umí Vaše přípojka kabelové televize

- Přenést maximum digitálních televizních programů, a to v té nejvyšší HD kvalitě
- Poskytnout službu vysokorychlostní internet, telefonní linku a chytrou kabelovou televizi s možností zpětného přehráváním pořadů
- Nabídnout všechny služby stabilně a bez výpadků

Proč kabelovou televizi

- Téměř 130 televizních programů
- Norma vysílání DVB-C je dlouhodobě neměnná a nehrozí nedostupnost programů z důvodů změny vysílacího standardu
- Maximální kvalita obrazu a zvuku v rozlišení HD
- Souběžné sledování více televizních přijímačů bez omezení kvality obrazu
- Možnost vlastního výběru svých oblíbených programů

Proč internet přes „kabelovku"

- Nejkvalitnější možné připojení ve Vaší obci
- Vysoké přenosové rychlosti s kapacitou až 300Mbps pro domácnost
- Aktivní síť nám umožnuje nabídnout excelentní kvalitu služby všem zákazníkům, ato bez ohledu na vzdálenost od datového centra.
- Díky optickému připojení datového centra obce nedochází k poklesu kvality, nebo rychlosti služeb ani v době největší datové zátěže sítě
- Na rozdíl od alternativních způsobů připojení (WiFi) nedochází k výpadkům služeb, například vlivem počasí

Proč služby od NOELu

- Díky takřka 30 letům zkušeností v oboru telekomunikací, Vám můžeme nabídnout profesionální zákaznickou podporu a zázemí
- Individuální přístup ke každému zákazníkovi bez skrytých poplatků
- Kvalitní servis včetně pohotovostních zásahů dostupný 24hodin denně a 365 dní v roce
- Poskytování konzultací, návštěv a řešení případných problémů s televizním vysíláním nebo internetovým připojením v domácnosti, kde často dochází ke zhoršení kvality připojení způsobených vlivem domácích WiFi vysílačů, různých typů rušení, či nedostatečnou propustností koncových zařízení.

ZAVOLEJTE NÁM A ZKUSTE NÁŠ INTERNET A TELEVIZI – BUDETE NADŠENÍ Z NOVÝCH MOŽNOSTÍ KOMUNIKACE A RYCHLOSTI PROPOJENÍ SE SVĚTEM

tel: +420 **511 11 77 77**

www.noel.cz

VYSOKORYCHLOSTNÍ INTERNET

NOEL

kabelové připojení ve Vašem dosahu

NOVĚ

Ve Vaší kabelovce internet rychlostí až 300 Mbps

ZAVOLEJTE

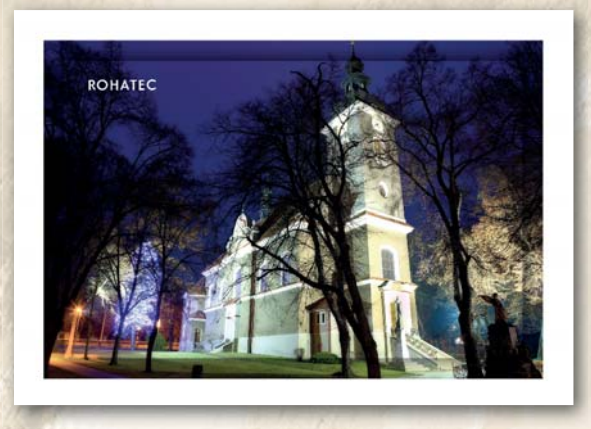
tel: +420 **511 11 77 77**

www.noel.cz

VYSOKORYCHLOSTNÍ INTERNET

Nové pohlednice Rohatce

(prodej na OÚ)

OSVĚDČENÍ

O PŘÍNOSU PRO ŽIVOTNÍ PROSTŘEDÍ

ZA ROK 2020

pro

Obec Rohatec

IČ: 00488526

Společnost odevzdala v roce 2020 k recyklaci celkem **41 kg použitých baterií.**

Z tohoto množství bylo recyklací získáno **27 kg kovonosných druhotných surovin,** které budou opětovně využity při výrobě nových produktů.

Děkujeme, že pomáháte šetřit přírodu a její zdroje.
Tříděním baterií přispíváte také k čistšímu ovzduší a vyšší kvalitě vodních zdrojů.

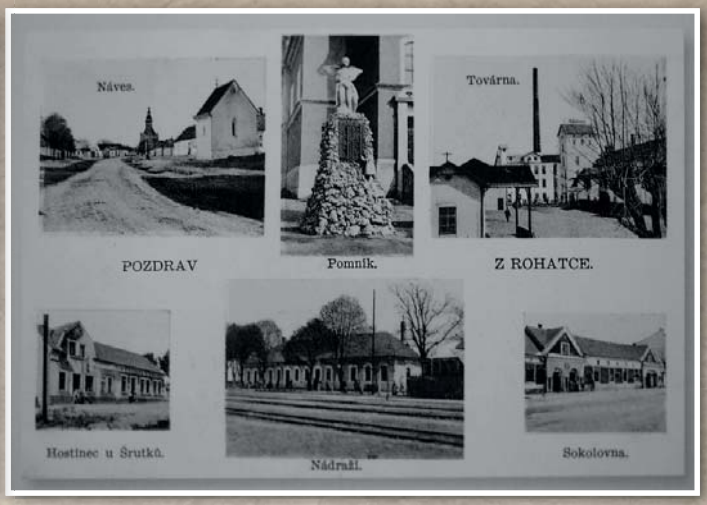
RNDr. Petr Kratochvíl
jednatel společnosti ECOBAT s.r.o.

ecobat

Osvědčení vydal ECOBAT s.r.o., provozovatel kolektivního systému přenosných baterií a akumulátorů

Rohatecká obec – periodický tisk územního samosprávného celku. Vydává Obec Rohatec, IČ:00488526, řídí redakční rada při OÚ Rohatec, tel.: 518 359 230, webové stránky: www.rohatec.cz, e-mail: info@rohatec.cz.
Šéfredaktor Stanislav Zela, jazyková korektura Lenka Hostýnková, členové Ing. Jarmil Adamec, Ph.D., Zdeněk Bíza, Luděk Durďák, Vlastimil Hlaváč, Anna Homolová, Božena Vláčilová.
Otištěné názory a stanoviska nemusejí vždy odrážet názor redakce.
Redakce si vyhrazuje právo upravovat a zkracovat příspěvky, aniž by byl změněn jejich smysl.
Vychází šestkrát ročně nákladem 1000 kusů. Zaregistrováno Ministerstvem kultury ČR: MK ČR E 12419.
Uzávěrka je vždy na konci každého lichého měsíce.
Grafická úprava a tisk: Tiskárna Brázda, www.TiskarnaBrazda.cz

Továrna, - Küfferle.
Pošta.
Nádraží.
Dům úředníků.

Náves.
Továrna.
POZDRAV
Pomník.
Z ROHATCE.
Hostinec u Šrutků.
Nádraží.
Sokolovna.

Cukrovar.
Nádraží.
POZDRAV Z ROHATCE.
Náves.

Gruss aus Rohatetz

Rohatec

Pozdrav z Rohatce

Rohatec
u
Hodonína
TOVÁRNA NA ČOKOLÁDU.

Kostel
Škola
Obchod „u Šrutků“
Pozdrav z Rohatce